

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

**Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani)
care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.
În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini din Ucraina!**



Decembrie 2025

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuelile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

“Dați piatra la o parte” a zis Isus.” (Ioan 11:39)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică a pastorului Richard Wurmbrand

ÎNVIEREA SPIRITUALĂ

Într-un oraș mic, șoferul dricului era un necredincios. Pastorul bisericii încercase în repetate rânduri să-l aducă la Dumnezeu, fără succes.

Într-o zi, mașina pastorului era la reparat și, în acea zi, trebuia să officieze o slujbă de înmormântare. Așa că s-a așezat în dric lângă șofer. A făcut o nouă încercare de a-l aduce pe șofer la convertire.

„Domnule, puteți, vă rog să-mi faceți o favoare?”, a întrebat pastorul.
„Biblia conține un verset dificil care vorbește despre profesia dumneavoastră. Ajutați-mă să-l înțeleg. Domnul nostru Iisus a spus: «Lasă morții să-și îngroape morții». Acum, un șofer de dric mort nu poate duce un cadavru la

cimitir. Un gropar mort nu poate săpa un mormânt. Un pastor mort nu poate ține o predică de înmormântare. Care este atunci sensul acestor cuvinte?”

Șoferul a râs. „Nu v-am spus întotdeauna, pastore, că Biblia este o prostie pură? Luați doar aceste cuvinte ale lui Iisus și aveți dovada.”

Pastorul a răspuns: „Înainte de a judeca, haide să ne gândim puțin la asta. Când sicriul cu mortul pe care îl avem în spatele nostru a fost scos din casă, ați auzit-o pe soția lui plângând: «George, nu mă lăsa singură! Întoarce-te!» Copiii l-au implorat și ei pe tatăl lor să rămână cu ei. A fost în zadar. Mortul nu a răspuns pentru că era mort.

„La fel se întâmplă și cu voi. Ani de zile, Hristos, îngerii, creștinii v-au chemat la pocăință, iar voi nu ați răspuns, pentru că și voi sunteți morți - spiritual. Așadar, un om care este mort spiritual îngroapă un om care este mort trupește. Cuvintele Domnului nostru au sens.”

„Fiecare om care nu-l are pe Hristos este mort spiritual. Trupește poate trăi într-o casă frumoasă. Spiritual, locuința lui este într-un mormânt. Iisus ar vrea să-l învie de acolo, așa cum L-a înviat trupește pe Lazăr cu mult timp în urmă. Învierile trupești au fost rare, dar Domnul dorește învierea spirituală a tuturor celor morți în păcate și greșeli. El ne cere nouă, credincioșilor, să fim împreună-lucrători ai Lui în aceasta.” El este singurul care poate învia morții, dar noi suntem chemați să luăm pietrele de pe morminte.”



Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane



Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă



Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței și familiile lor ajutați cu darurile voastre!

Câteva fotografii de creștini închiși sub comunism pentru credință

**Unde e posibil, încercăm să obținem, pentru a ajuta, adresele copiilor supraviețuitori
Citiți mărturiile lor complete în buletinele informative anterioare, așa cum este indicat mai jos**



POZDNIAKOV Nicolae Petrovici a scris: „Am slujit ca diacon într-o biserică baptistă clandestină din Moscova. În 1981 am fost condamnat la doi ani de muncă silnică. Am ispășit această pedeapsă în cel mai dur climat din Extremul Orient Siberian, fosta Republică Sovietică Buryatia. Am fost amenințat că voi fi împușcat. Condițiile de muncă și de închisoare erau atât de dure încât 15-20 de persoane mureau în fiecare lună. “



Petru **PRUTEANU** a scris: “M-am născut în 1948 și am petrecut, din cauza convingerilor mele creștine, cinci ani întregi în închisorile și lagărele de prizonieri comuniste sovietice. Modul în care am fost torturat de autoritățile comuniste este dureros de descris. Mi-au cerut să colaborez cu KGB-ul și să trădez frații creștini activi. Când am refuzat, am fost amenințat cu violul homosexual.

“Timp de o lună, m-au cărat cu un vagon-închisoare prin opt închisori diferite. Am fost bătut de nenumărate ori. De fiecare dată le răspundeam torturatorilor mei: „Fiind creștin, sunt gata să primesc orice ca venind de la Dumnezeu”. Pentru ca eu, în calitate de lider creștin clandestin, să nu am nicio influență asupra altor creștini locali închiși, am fost transportat într-o închisoare aflată la peste 1280 de kilometri distanță de casă. În acest fel, era aproape imposibil să primesc vreo vizită a familiei.”

(Citiți aceste mărturii în buletinele noastre online din 12/2016 și 1/2017)



O clădire de apartamente distrusă de bombardamentele rusești în Mariupol, Ucraina, unde 40% din întregul oraș a fost aproape distrus.

Peste 7 milioane de refugiați au evadat până acum din Ucraina în diferite țări europene.



Zorina Kliuchko și fiul ei Artem



Sora Zorina **KLIUCHKO** a scris: “Am locuit în Ucraina primii trei ani de război cu fiul și soțul meu. Am locuit în teritoriul frontului (Sumshchyna) - unde cuvântul „viață” încetează să mai însemne ceva calm. Fiecare zi se transforma într-o luptă, iar fiecare noapte - într-o încercare a fricii. Dormeam pe holuri, în baie sau în subsol, îmbrățișați, pentru că exploziile și bombardamentele răsunau fără oprire. Rachete, drone, atacuri constante - toate acestea au devenit realitatea noastră zilnică.

„Am rămas fără lumină, fără apă, fără căldură. Fără medicamente și mâncare. Drumurile erau blocate, podurile erau aruncate în aer, orașele din jur erau distruse. O parte din proprietatea noastră a fost avariata. Dar cel mai rău lucru este să vezi frica în ochii fiului tău și să încerci să-i fii un sprijin, când tu însuși tremuri de neputință interioară. Acești trei ani au devenit cei mai dificili ani din viața noastră.

„Pe 3 decembrie 2024, am fost forțată să părăsesc Ucraina împreună cu fiul meu. Avea aproape 17 ani. Situația a devenit extrem de periculoasă. O rachetă i-a lovit școala. A studiat acasă — pe întuneric, cu sirene urlând.

“Apoi, ofițerii de recrutare militară au început să vină la școli și spitale, colectând documente despre băieții de vârsta lui pentru înregistrarea militară. Trăiam cu o teamă constantă pentru viața și viitorul lui. Un avocat ne-a sfătuit să scoatem copilul imediat din țară - dar nici măcar el nu putea garanta că vom merge nestingherit. „L-am scos pe **Artem, fiul meu**, literalmente cu o lună înainte de a împlini 17 ani, ca să nu fie luat în evidență pentru înregistrarea militară. Dacă ar fi fost înregistrat, poate că nu am fi fost lăsați să plecăm în străinătate. Fiecare minut din acel timp a fost o luptă pentru o șansă de a-i salva viața. Soțului meu nu i s-a permis să părăsească țara. Drumul spre graniță a fost una dintre cele mai teribile zile din viața mea. Am mers cu autobuzul în timp ce sirenele de urgență sunau, înțelegând că în orice moment puteau fi bombardamente. Aproape că nu aveam bani. Tot ce câștigasem de-a lungul anilor rămăsese acasă. Soțul meu lucra în garaje, reparând mașini, iar într-o zi a fost o rachetă - toate garajele au fost distruse, tot ce câștigase de-a lungul anilor dispăruse. A trebuit să împrumut bani de la prieteni și să retrag restul de pe cardul meu de credit pentru a plăti călătoria. Când am trecut granița - lacrimile mi-au curs singure din cauza anilor de epuizare totală..” *Continuare în pagina 5!*

„În Polonia am ajuns la Varșovia și am stat la aeroport încă 15 ore, epuizați, fără energie, flămânzi, neavând nici măcar bani în plus să cumpărăm măcar ceva într-o cafenea. Tot ce aveam erau două valize și unul pe celălalt. Am ajuns la Madrid în jurul orei șapte seara. Pentru noi, a fost primul zbor din viața noastră și prima dată în străinătate. Nu știam limba, regulile sau unde să mergem. Nici măcar nu puteam părăsi aeroportul singuri, eram complet dezorientați. Am fost întâmpinați de prietena mea din Ucraina, care era ea însăși refugiată și știa bine cât de dificilă putea fi această călătorie. A venit la aeroport special pentru a ne duce prin terminal și a ne ajuta să ajungem la hotelul pentru refugiați.

„Dar nu erau locuri acolo. Am ajuns în jurul orei 21:30 și am stat pe valizele noastre, flămânzi, epuizați, speriați, neștiind unde vom petrece noaptea. Ne rugam doar pentru un mic miracol să nu fim lăsați pe străzi. Abia în jurul miezului nopții ni s-a spus că ar putea fi o cameră disponibilă.” Și ne-a luat încă o oră și jumătate să trecem de procesul de înregistrare. Era mult după miezul nopții când am ajuns în sfârșit într-o cameră mică. Obosiți până la epuizare, speriați, flămânzi, dar recunoscători că nu am fost lăsați pe străzi. Am locuit într-un hotel din Madrid timp de trei luni, după care am fost transferați în Murcia. Aici ni s-a dat o cameră mică într-un apartament cu oameni din alte culturi și țări. Sunt amabili, sinceri, dar a trăi într-un mediu înghesuit, fără intimitate, fără liniște și fără posibilitatea de a avea propriul nostru spațiu este o provocare zilnică dificilă. Locuim aici de opt luni și este foarte epuizant mental. Pentru noi, este un loc mic, dar stabil, unde putem simți un pic de siguranță. Adaptarea a necesitat un efort incredibil. Nu vorbeam limba și, din această cauză, fiul meu nu a putut merge la școală. Nici eu nu am putut munci, pentru că fără să cunoaștem limba este practic imposibil.

„Sunt manichiuristă, dar din cauza unor probleme grave de spate (proeminente, hernii) îmi este dificil să lucrez pe deplin. Visez să mă formeze, să învăț o nouă profesie, dar fără să cunosc limba și fără o stabilitate minimă este aproape imposibil.

„În prezent, mă antrenez în fiecare zi cu fiul meu - învățăm limba pentru ca el să poată studia, iar eu să pot munci și să ne putem întreține. Fac tot ce pot pentru a învăța limba și a fi pregătită pentru un loc de muncă. Chiar dacă nu pot învăța o nouă profesie, sunt gata, în ciuda durerilor de spate, să lucrez ca manichiuristă pentru a ne întreține cumva și a ne stabili viața.

Înainte ne așteaptă tratamentul spatelui, educația, adaptarea, găsirea unui loc de muncă, închirierea unei locuințe și construirea unei noi vieți pentru mine și fiul meu. Fiecare zi este o luptă și un mic pas către a simți măcar puțină siguranță și stabilitate.”

„Vreau să vă mulțumesc sincer pentru ajutorul pe care mi l-ați oferit. Deși nu ne cunoaștem personal, inima dumneavoastră bună și generozitatea au fost o mare binecuvântare pentru mine. Ați devenit o amintire pentru mine că Dumnezeu lucrează prin oameni care sunt deschiși către El și gata să-i slujească pe ceilalți.

Domnul să vă răsplătească de nenumărate ori pentru fiecare faptă bună.

„Cine face bine săracului împrumută Domnului, și El îi va răsplăti pentru faptele lui bune.” (Proverbe 19:17).

Aceste cuvinte reflectă în mod special ceea ce ați făcut - mila dumneavoastră nu trece neobservată de Dumnezeu.

Mă rog ca Domnul să vă întărească, să vă lărgească lucrarea mâinilor și să vă umple viața de pace și bucurie.”,

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022

Dragi contribuitori: Recunoștința mea, tuturor celor care au donat cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat de acum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. **Refugiații vin uneori în număr de 10.000 la fiecare 24 ore.** Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserici din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată osteneala în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie, **credincioși creștini** refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin informativ doar câteva chitanțe cu sume, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze, Mihai Wurmbrand

*(Update: Refugiații continuă să sosească în majoritatea zilelor din 2024, cu un ritm de 8.000-10.000/zi și peste 6.000 zilnic la începutul anului 2025.) Mihai Wurmbrand

409	Власенко	Валентин	Медведевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корниенко	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Леон	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романенко	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЛННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЯТОЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варакин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Озмачков	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федичева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимова	Александр	Валерьевич	1962	Эстония

Mai sus, **exemplu de listă** pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturii disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar: RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004